

Met een vluchteling aan tafel

Hoe eten mensen en wat zegt dat over hun leven? Deze week: een gezin eet regelmatig samen met een onbekende vluchteling uit een naburig AZC.

Tekst **Saskia van Loenen**
Foto's **Dieuwertje Bravenboer**

Het is altijd een beetje spannend want je weet niet wie je krijgt", zegt Hanneke Nordeman (42), roerend in een pan rijst. „Maar: hoe vaker je dit doet, hoe relaxter het wordt." Haar man Robert (44) is onderweg naar het Utrechtse AZC 'Star Lodge' om hun eetgast van vanavond op te halen, de Syrische vluchteling Hasan. Het gezin neemt zo eens in de twee maanden deel aan het project Come & Eat van Stichting Eet Mee, dat vluchtelingen kennis wil laten maken met Nederlanders via een gezamenlijke maaltijd bij het gastgezin thuis - even weg uit de niet altijd ideale omstandigheden van de (nood)opvang. Nordeman, terwijl ze even in de oven kijkt: „Ik vraag van tevoren altijd wat de gasten willen eten. Hasan wilde graag vis."

Tien minuten later stapt Hasan Kamal Zaki de woonkamer binnen. De kinderen Anneleen (15), Bob (13), Freek (11) en Joëlle (5) geven hem een hand en zeggen hoe ze heten. „Aan-ge-naam", klinkt het. Hasan is nog maar zes weken in Nederland - na eerst Libanon en daarna tien jaar verblijf in Turkije - maar spreekt al een paar woorden Nederlands. En een heel klein beetje Engels. Via Google Translate wordt hem gevraagd naar zijn leven in Syrië en Turkije, waarna Hasan in het Arabisch zijn verhaal doet. Na elke zin klinkt de bliken vrouwenstem met een soms wat kromme vertaling, maar het communiceren gaat eigenlijk prima zo.

Dan is het tijd om aan tafel te gaan. Bij wijze van uitzondering mogen de telefoons nu wél op tafel, zegt Nordeman. Op de eettafel staan diverse bakjes met bijgerechten met onder meer gebakken Libanees brood en een kleurrijke schaal tomatensalade met sumak; in de keuken haalt Nordeman een grote schaal met zalm, cherrytomaatjes en sperzieboontjes uit de oven. De rijst heeft ze voor het eerst op de 'Midden-Oosten'-manier klaargemaakt: tadhig. Dankzij tips van haar Iraanse vriendin Shima heeft de rijst, waar ook saffraan doorheen zit, nu een lekker krokant korstje. 'Shimarijst' noemt Nordeman het. „Veel lekkerder zo!" roept Anneleen na de eerste hap.

Zoon Bob vertelt dat hij het altijd wel leuk vindt, zo'n onbekende gast aan tafel. „Dan hoor je het verhaal van de vluchteling en leer je elkaar een beetje kennen, dat is wel gezellig." Vaak komen er ook kinderen mee. „We verstaan ze vaak niet", zegt Bob, „maar het is wel heel leuk. Dan gaan we samen op de trampoline springen en zo."

Een half uur later vertelt Nordeman tijdens het maken van een toetje over hun drijfveer om mee te doen aan Come & Eat. „Het is heel verrijkend, je treedt even helemaal buiten je eigen bubbel." Ook vinden zij en haar man het heel belangrijk dat mensen naar vluchtelingen omkijken. „Dat ze merken dat er om hen gegeven wordt." Bij aanvang van de maaltijd hadden ze even gebeden, ditmaal ook in het Engels. Waarna Hasan aanhaakte: „God zegene deze goede familie. En als God het wil zullen ze gelukkig zijn met hun prachtige kinderen. Ik hoop dat ze geen enkel kwaad in hun leven zien. Amen in de naam van God, de barmhartige." Nordeman: „We hebben natuurlijk een ander geloof, hij is moslim; maar je voelt op zo'n moment heel erg die verbinding. Dat vind ik mooi."

Ondertussen praten de kinderen met Hasan. Wat voor sport doet hij, hoe oud ben je? Ze hadden hem veel jonger geschat dan 37. De vrouwenstem van Google Translate zegt droog: „Mijn leeftijd is inderdaad zo, maar van binnen heb ik de kracht van een 20-jarige." Iedereen lacht.

Hasan vertelt dat hij in Syrië twee banen had: niet alleen in de techniek - zware machines -, ook is hij meubelmaker en tekenaar/schilder. Hij toont filmpjes van hemzelf op YouTube en foto's van barokke stoelen die hij zelf ontwierp. Hasan hoopt niets liever dan dat hij zijn talenten snel in Nederland kan gaan inzetten. „Ik heb tien jaar van mijn leven verspild in Istanbul", zegt hij. „Ik dank God dat hij mij de kans heeft gegeven naar Nederland te komen."

Dit was de laatste aflevering van Zo eet ik.